

Sattu mulle nuapurj kumma,
nuapurj hiivati ikävä,
epelj aeka ouvvollaene.
Ouvvompillä olj muija:
Nuama irvessä alati.
Mikkäämm passanna ei sille.

Rustanna ku oesi aejjan
oman tontim puoliskolle,
(ite oesin kustantanna,
maksanunna viulut kaekki)
arvoo mittee ne tekivät!
Hanttiihhan ne juuttaat pisti,
tyrmä sj meiningir rajusti.
Aejjan kuitenniim pykäsinn.

Nuapuritpa siitä suuttu,
het jo kantelj hirmusesti,
nimismiehelle ne soetti,
vallesmannille valitti.
Siitähän tulj nahkapiätös.
Se käv nuppiin nuapureihin,
niitä keljutti kovasti.
Myllyssä ne sae tuasj vettä,
aeka laella ne naputti.
Aejja ylj ne mulle huutelj,
varsinnii se härski muija.
Ite koetiv vaeti olla,
tuppisuuna vuan kuleksinn.

Antaa tuppaal lunta tulla!
Myö ee hiillytä hevillä
eekä tappelemmaan käävvä
suati suututa rajusti,
vaekka jotkut riitoo huastasj.
Vaekenooa' aena viisas.
Vuaj jos sattuu pässimpäetä
käämääv vastaam mualimalla,
sepä koetteloo kovasti.
Onneks mullon käessä känsät,
nyrkkimoskat jonniillaeset
Pärjeen niillä aeka laella
enkä pokkaele kuvia.
Joku jos vuan karkoo piälle,
käättelempä sitten niitä,
niitä heelutar rajusti.

Oljpa mulla metka nuapurj

Kirjoittanut Kyösti Kettunen

Niin kaet tekköö muuttiim miehet,
jotkut oekeem mielelläsä.

Minnen tykkee tappeluista
enkä iskuista välitä.
Koetan karttoo mualimalla
jätkämäestä meeninkiä,
niim myös nuapurir rajalla.
Vuaj jos nuapurj pittää siitä,
ollaal leikissä mukana.
Vaekkapa vua aejjan taatta.